

'Wat vind je?', had hij aan het eind van zijn verhaal gevraagd. 'Ik vind', had Tas geantwoord, 'dat een man die zoveel van de aanslag weet, niet thuis moet slapen.' Een paar dagen later had Tas een brief van Brouwer ontvangen: 'Ik heb', schreef deze, 'in paniek geleefd en voortdurend over je waarschuwing nagedacht. Nu ben ik er overheen en ik weet dat de verstandigste houding is, niets aan mijn gewoonten te veranderen.'¹ Hij was op zijn normale adres blijven wonen; hij werd er op 2 april gearresteerd.

Van Musschenbroek was de volgende die gegrepen werd (5 april). Hoe de *Sicherheitspolizei* op hem attent gemaakt is, weten wij niet; evenmin hoe zij te weten kwam dat Grögers vriendin, Geertruida van Essen, meer van de aanslag zou weten. Zij werd op 6 april opgepakt. Gröger was toen al niet meer in Amsterdam; zijn vriend Bloemgarten had er eerst grote moeite mee gehad, de uit het bevolkingsregister meegenomen f 50 000 en 600 blanco persoonsbewijzen veilig onder te brengen²; Bloemgarten voelde zich, doordat men toen al wist dat enkele deelnemers aan de overval gearresteerd waren, een opgejaagd man en hij had samen met Gröger en Hartogh de hoofdstad verlaten om zich enige tijd terug te trekken in een pension te Garderen. Grögers vriendin was nerveus geweest: zouden zij wellicht bij treincontrole gesnapt worden? Om haar gerust te stellen, had Gröger haar een telegram gestuurd met bericht van hun veilige aankomst. Dat telegram was nog in de woning van Geertruida van Essen aanwezig toen zij gearresteerd werd.

Op 8 april werd in het pension te Garderen een inval gedaan door de groep-Barneveld van de marechaussee. Gröger en Hartogh werden gearresteerd, Bloemgarten was afwezig. Korte tijd later ging een opperwachtmeester Bloemgarten ophalen die volgens telefonisch bericht van de pension-eigenares gearriveerd en kennelijk door haar niet gewaarschuwd was. De opperwachtmeester vroeg Bloemgarten om zijn pb. Terwijl hij dat inkeek, schoot Bloemgarten hem dood. Bloemgarten eigende zich de fiets en het pistool van de opperwachtmeester toe en spurte weg. Hij fietste naar Den Haag, wilde vandaar naar Engeland vluchten, kwam met een *V-Mann* van de Duitsers in contact en werd op 13 april op het station te Voorburg gegrepen.

Toen waren ook al zeven andere personen gearresteerd: van Musschenbroeks stiefvader uit Wassenaar, van Doorn, wiens briefkaart (*'Good luck!'*) bij van Musschenbroek gevonden was; Beck en Honig die tijdens de overval de injecties toegediend hadden; Dekking bij wie Arondeus zich voor de afgebroken eerste tocht naar 'Artis' verkleed had; Halberstadt die had

¹ Sal Tas: *Wat mij betreft* (1970), p. 75. ² Ze waren terechtgekomen bij relaties die niet bonafide waren; de persoonsbewijzen zijn zwart verhandeld.